

НОМИ БОНУВОН ДАР “ШОҲНОМА”-И АБУЛҚОСИМ ФИРДАВСӢ ABULQOSIM FIRDAVSIYNING “SHOHNOMA”-SIDA AYOLLAR ISMLARI.

Анварова Таҳмина Бахтиёр қизи

хатмкунандаи факултаи Филологияи Донишгоҳи давлатии Самарқанд ба номи

Шароф Рашидов

E-mail: anvarovat75@gmail.com

Тел.: (+998) 94-698-18-04

АННОТАТСИЯ

“Шоҳнома”-и Абулқосим Фирдавсӣ дар адабиёти форсу тоҷик мавқеи беназир дорад. Он на танҳо ҳамчун достони қаҳрамонӣ балки ҳамчун асари таърихӣ ба мо факту далелҳои ҷолиби диққатро тақдим мекунад. Аз ҷумла номгузориҳои тоҷикӣ барои бонувон мавқеи хоса дорад. Мо дар ин мақола кӯшиши намудем, ки мавқеи номҳои занона ва хусусияти решагиву таърихӣ баъзеи онҳоро мавриди баррасӣ қарор диҳем.

Калидвожаҳо: Шоҳнома, ном, номи занҳо, маънои лугавӣ, ономастика, топонимика.

ANNOTATSIYA

Abulqosim Firdavsiyning “Shohnoma” asari fors-tojik adabiyotining eng nodir va muhim yodgorliklaridan biri sanaladi. Ushbu asar nafaqat badiiy-estetik qiymati, balki tarixiy, madaniy va lingvistik ahamiyati bilan ham alohida e’tiborga egadir. Asarda qadimgi eroniy xalqlarning ijtimoiy hayoti, madaniyati, an’ana va urf-odatları, shuningdek, tarixiy xotirasi o’zining yorqin ifodasini topgan. Shu jihatdan “Shohnoma” antroponimik materiallarning, xususan, ayollar ismining kelib chiqishi, semantikasi va tarixini o’rganishda muhim manba vazifasini bajaradi. Mazkur maqolada asarda qayd etilgan ayollar ismlarining funksional va etimologik xususiyatlari hamda tarixiy-genetik asoslari tahlil qilindi.

KALIT SO‘ZLAR: “Shohnoma”, ism, ayollar ismlari, onomastika, toponomika

САРСУХАН

«Шоҳнома»-и Ҳаким Фирдавсӣ натавҷо шоҳкори халқи ориёнаҷод, балки оинаи фарҳанг, маданият, сиёсат ва низоми иҷтимоии рӯзгори бостон аст. Дар ин асари безавол тасвири ҷангҳои хунин, шуҷоату далерӣ, қаҳрамониҳои паҳлавонон, инсонпарварӣ ва ватандӯстӣ мавқеи арзишмандро касб кардааст. Фирдавсии бузург образи бонувонро чунин тасвир мекунад, ки ҳатто дар баъзе ҷойҳо зан намунаи ибрат барои мардон аст. Тадқиқ ва баррасии ном ва симои бонувон дар ин асари беҳамто имкон медиҳад, ки хонанда назари Фирдавсро нисбат ба ҷинси латиф дарк намояд ва

фаҳмад, ки аз нигоҳи ин ҳаками бузург, зан анбози баробарҳукуки мард, рамзи вафодорӣ ва ҳатто мардонагӣ мебошад.

МУҲОКИМА ВА НАТИҶАҲО

Ономастика як баҳши забоншиносӣ, ки оиди ном ва номшиносӣ баҳс мекунад. Ин вожа маҳсуби забони юнонӣ буда, решааш “онома” - ном аст.

Забоншинос Ҷ.Алимӣ дар китоби худ “Ономастика (назария ва амалия)” чунин мегӯяд:

“Ономастика [аз юнонии *onomastikē* - санъат ва маҳорати номгузорӣ] - баҳши забоншиносӣ (лингвистика) аст, ки исмҳои хосро меомӯзад.”¹⁵⁴

Инчунин Ҷ.Алимӣ таъкид намудааст, ки дар паҳлӯи истилоҳи “ономастика” терминҳои “ономия” ва “антропономия” истифода мегардад, ки онҳо бахшҳои “ономастика” мебошанд, ки ба исмҳои хос марбутанд:

“Бо истилоҳи «ономастика» ҳамчунин маҷмӯи исмҳои хосро ифода мекунам, ки бо истилоҳи «ономия» қорбурд мегардад. Дар баъзе матолибу тадқиқотҳо истилоҳи «ономастика» ба маънии «антропонимика» (исмҳои одамон) низ то замони ахир мавриди истифода қарор дода мешуд.”¹⁵⁵

Илми ономастика таърихи хеле қадимӣ дошта, ба он замонаҳо, ки одамизод бо ҳамдигар мулоқот мекард, новобаста ба он ки бо қадом намуди алоқа, яъне хоҳ бо имову ишора, хоҳ бо овоз ва хоҳ бо аломат, яъне хат рафта мерасад.

Дар забоншиносии байналмилалӣ низ ономастика мавқеи ҷудогона дорад. Олимони гуногунзабони дунё бо сарвари Carole Hough (олими бритониёӣ) дастҷамъона китобе бо номи “The Oxford Handbook of Names and Naming” (Дастури Оксфорд оид ба номҳо ва номгузорӣ) аз ҷони наشريёти донишгоҳи Оксфорд, яъне “Oxford University Press” нашр шудааст ва дар он оиди илми ономастика чунин гуфта мешавад:

“THE study of names, known as ‘onomastics’, is both an old and a young discipline. Since Ancient Greece, names have been regarded as central to the study of language, throwing light on how humans communicate with each other and organize their world. Socrates, Plato, Aristotle, and others were keenly interested in the relationship between names and referents, and this has continued to be a major theme of both philosophical and linguistic enquiry throughout the history of Western thought. The investigation of name origins, on the other hand, is more recent, not developing until the twentieth century in some areas, and being still today at a formative stage in others. Here the emphasis is on etymology,

¹⁵⁴ Алимӣ Ҷ. Ономастика (назария ва амалия). - Душанбе, 2017, саҳ. 57.

¹⁵⁵ Алимӣ Ҷ. Ономастика (назария ва амалия). - Душанбе, 2017, саҳ. 58.

systematically tracing the derivation of individual names back through time, and the resulting data have provided a rich evidence base for the investigation of historical and linguistic topics. Relatively new is the study of names in society, which draws on techniques from sociolinguistics and has gradually been gathering momentum over the last few decades”¹⁵⁶

Тарҷума: “Омӯзиши номҳо, ки бо истилоҳи ономастика маъруф аст, ҳам як фанни қадимӣ ва ҳам ҷавон ба ҳисоб меравад. Аз замони Юнони Қадим номҳо ҳамчун унсури марказии таҳқиқи забон баррасӣ шуда, ба фаҳмиши он ки инсонҳо чӣ гуна бо ҳам муошират мекунанд ва ҷаҳони худро чӣ гуна низом медиҳанд, равшанӣ меандозанд.

Файласуфоне чун Сукрот, Афлотун, Арасту ва дигарон ба робитаи байни номҳо ва референтҳо таваҷҷуҳи ҷиддӣ доштанд. Ин масъала дар тӯли таърихи тафаккури ғарбӣ яке аз мавзӯҳои асосии таҳқиқоти фалсафӣ ва забоншиносӣ боқӣ мондааст.

Аз ҷониби дигар, таҳқиқи пайдоиши номҳо нисбатан дертар рушд ёфта, дар баъзе соҳаҳо танҳо дар асри XX шакл гирифтааст ва то имрӯз дар баъзе самтҳо дар марҳилаи ташаккул қарор дорад. Дар ин ҷо диққати асосӣ ба этимология равона шудааст, ки ҳадафи он пайгирии низомноки сарчашма ва тағйирёбии номҳои алоҳида дар ҷараёни таърих мебошад. Маълумоти бадастомада заминаи бойи далелӣ барои таҳқиқоти таърихӣ ва забоншиносиро фароҳам овардааст.

Самти нисбатан нави дигар - омӯзиши номҳо дар ҷомеа мебошад, ки ба усулҳои сотсиолингвистика таъна намуда, дар даҳсолаҳои охир тадриҷан рушд ва густариш ёфта истодааст.”

Аз фикрҳои болоӣ бармеояд, ки дар забоншиносии дунё низ илми ономастика мавқеи калон дорад ва дар маркази диққати олимони аст.

Илми мазкур дар забони тоҷикӣ низ решаи хеле амиқ дорад. Инро забоншинос Бурҳониддин Тӯраев дар мақолаи худ таҳти унвони “Аз таърихи пайдоиш, ташаккул ва таҳаввули илми ономастикаи тоҷик” чунин зикр мекунад:

“Илми ономастикаи тоҷик дорои сарчашмаҳои муътамадест, ки дар таърихи фарҳанг ва тамаддуни башарӣ назир надорад. Қадимтарин сарчашмаи маводи ономастикии тоҷик китоби «Авесто» мебошад, ки китоби муқаддаси оини зардуштӣ буда, куҳантарин қисматҳои он «Яшт»-ҳо ба асрҳои VIII-VII-и қабл аз мелод рост меоянд.”¹⁵⁷

¹⁵⁶ **The Oxford Handbook of Names and Naming** / ed. by C. Hough. - Oxford: Oxford University Press, 2016. Саҳ.23

¹⁵⁷ **Суҳаншиносӣ**: маҷаллаи илмӣ Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон. - Душанбе, 2023. - №1, саҳ.19

Бояд гуфт, ки Б. Тӯраев “Шоҳнома”-и Абулқосим Фирдавсро “бебаҳотарин сарчашмаи ономастикӣ” ва “бузургтарин асари таърихӣ” медонад, чунин меорад:

“Бино ба шаҳодати бебаҳотарин сарчашмаи ономастикӣ, бузургтарин асари таърихӣ ва ҳаммосаи беназири ақвоми эронинажод - «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ соҳибмарзӣ, шаҳрдорию деҳдорӣ, давлату давлатдорӣ ва имперотуриҳои мардуми эронинажод (ориёӣҳо), аз ҷумла тоҷикон, аз хонадони Пешдодиён шурӯъ мешавад, ки нахустин сафҳаи таърихи башарият, хосатан сароғози таъриху рӯзгори ибтидоии ороӣҳо - поягузори тамаддуноии имрӯзаи оилаи бузурги забонҳои ҳиндуаврупоӣ маҳсуб мешавад.”¹⁵⁸

Б.Тӯраев инчунин таъкид мекунад ки, “Шоҳнома”-и безаволи Фирдавсӣ танҳо асари бадеӣ ва ҳамосаи милли мардуми мо нест, балки сарчашмаи бебаҳоест, ки номҳои ашхос ва предметро то ба мо дар шакли зинда интиқол додааст:

“Бино бар ин, «Шоҳнома» танҳо асари бадеӣ ва ҳамосаи миллии ақвоми эронинажод набуда, балки гаронбаҳотарин сарчашмаест, ки номҳои ҷуғрофӣ ва номҳои ашхосро шурӯъ аз замони Пешдодиён то охири давлатдорӣи Сосониён дар худ инъикос ва маҳфуз доштааст.”¹⁵⁹

Мо дар мақолаи мазкур кӯшиш намудем, ки номи бонувонро, ба бахши “антропономия”-и илми “ономастика” марбут аст, баррасӣ намуда решавии пайдоиш ва маънои онҳоро таҳлил намоем.

ТАҲЛИЛ

Инак аз абёти “Шоҳнома”-и Абулқосим Фирдавсӣ намуна оварда таҳлил менамоем ва решавии таърихӣи онро аз фарҳангҳо пешкаш мекунем

Таҳмина – номи шоҳи Самангон, ҳамзамон зани Рустам ва модари Сӯҳроб. Решавии “Таҳм” аст, ки маънои паҳлавон, далер ҷасурро дорад:

Чу хандон шуду чехра шодоб кард, Варо ном Таҳмина Сӯҳроб кард. (писар таваллуд кардани Таҳмина ва Сӯҳроб ном ниҳодани он)

Забоншинос Ҷ.Алимӣ ин номро ба таври зайл таҳлил мекунад:

“**Таҳмина** ф. қ. Тахмана, ф. м. ва ф. н. Таҳмина аз тахма «қавӣ» ва пасванди сифатии -ауа сохта шуда, ба маънии «соҳиби қувва», «шучоъ» омадааст. Таҳмина, ба гуфтаи Б. А. Литвинский, сурати эпикӣ аст; дар «Шоҳнома» - духтари шоҳи Самангон, зани Рустам ва модари Сӯҳроби гурд”.¹⁶⁰

¹⁵⁸ **Суханшиносӣ:** маҷаллаи илмӣи Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон. - Душанбе, 2023. - №1, саҳ.19

¹⁵⁹ **Суханшиносӣ:** маҷаллаи илмӣи Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон. - Душанбе, 2023. - №1, саҳ.19

¹⁶⁰ Алимӣ Ҷ. Ономастика (назария ва амалия). — Душанбе, 2017, саҳ. 197.

Инчунин дар луғатҳои зер чунин омадааст:

1. Фарҳанги мухтасари “Шоҳнома”:

“**Таҳмина** номи модари Сӯҳроб, зани Рустам”¹⁶¹

2. Wikipedia:

“**Таҳмина** (форс. تهمینه - ҳасур, диловар) - номи занонаи аз форсӣ пайдошуда (“номи модари паҳлавон”). Дар Осиёи миёна ва Эрон паҳн шудааст.”¹⁶²

Гурдофарид - Номи духтари Гуждаҳам ки бо разм бо Сӯҳроб дар “Шоҳнома” ҳеле машҳур аст. Инчунин тимсоли зани далеру ҷанҷӯст. Ин ном аз ду ҷузъ иборат аст:

Гурд+офарид. Гурд маънои паҳлавонро дорад:

Кушодаш рух он гоҳ Гурдофарид, Мар онро ҷуз ин ҳеҷ чора надид¹⁶³. (дар Разми Сӯҳроб бо Гурдофарид ҷеҳро ро кушодани Гурдофарид).

Ҷ.Алимӣ Гурдофаридро чунин таъриф медиҳад:

“**Гурдофарид** ф. м. ва ф. н. ошкоршаванда аз gurd-zāda, яъне «гурдзода», «зодаи паҳлавон», номи духтари Гаҷдаҳам дар «Шоҳнома».”

1. Фарҳанги мухтасари “Шоҳнома”:

“**Гурдофарид** номи духтари Гаҷдаҳам”¹⁶⁴

2. Wikipedia:

“**Гурдофарид** (форсӣ: گردآفرید) - паҳлавони зани эронӣ ва аргбади Дижӣ Сапед, духтари Гаҷдаҳам дар «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ.

Мувофиқи ривояти «Шоҳнома», Гурдофарид духтари Гаҷдаҳам аст, ки ниғаҳбони Дижӣ Сапед (қалъае дар марзи Эрон ва Турон) буд. Ҳангоми ба ин диҷ расидани лашкари Турон бо сарвари Сӯҳроб писари Гаҷдаҳам -Ҳаҷир ба ҷанги Сӯҳроб баромад, вале асир афтод. Гурдофарид ҷомаи разм пӯшида, аз паси Ҳаҷир ба ҷанги Сӯҳроб рафт, вале ба муқобилати Сӯҳроб тоб наоварда, майдонро тарк кард. Сӯҳроб ҳангоми таъқиби Гурдофарид фаҳмид, ки бо духтар сарикор дорад. Гурдофарид бо рӯи мӯи зебо ва забони хуш Сӯҳробро мафтун кард ва бо фиребу найранг аз асорати ӯ раҳо ёфт.

«Адиб», 1992. — Саҳ. 359.

¹⁶¹ Фарҳанги мухтасари «Шоҳнома» — Фарҳанги мухтасари «Шоҳнома». — Душанбе:

¹⁶² [https://tg.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B0%D2%B3%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B0_\(%D0%BD%D0%BE%D0%BC\)](https://tg.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B0%D2%B3%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B0_(%D0%BD%D0%BE%D0%BC))

¹⁶³ Шоҳнома — Фирдавсӣ А. Шоҳнома. — Ҷ. 2. — Душанбе: «Адиб», 2010. — С. 237

¹⁶⁴ Фарҳанги мухтасари «Шоҳнома» — Фарҳанги мухтасари «Шоҳнома». — Душанбе: «Адиб», 1992. — Саҳ. 108.

Гурдофарид мувофиқи тасвири Фирдавсӣ бо андешаву гуфтор ва кирдор таҷассуми шуҷоату далерӣ, ватандӯстӣ, матонату зебӣ ва вафодорӣ мебошад. Гурдофариди Фирдавсӣ яке аз образҳои дӯстдоштаи мардуми Шарқу Ғарб гаштааст. Дар эҷодиёти аксари адибон, шоирони гузашта ва имрӯза сухан аз мардонагиву матонат чун образи Гурдофарид тазаккур ёфтааст. Дар байни образи занон, ки адибони олам офаридаанд, Гурдофариди Фирдавсӣ дар мавқеи аввал аст. Мунаққиди рус Н. Гурдофарид Чернишевский бо «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ шинос шуда, ба образи Гурдофарид баҳои баланд додааст ва ўро аз образҳои офаридаи Шекспир (Дездемона, Чулетта) баландтар мегузорад: “Гурдофарид андоми зебо ва қавӣ дошта ва агар ҷавшан пӯшад, аз байни ҳамаи лашкари Турон дар ҷанги тан ба тан бо ў фақат Сухроб тоб оварда метавонад; ҳарчанд дасти ў аз дасти Ҳачир камқувваттар аст, дили ў мустаҳкамтар, нигоҳаш бебоктар, ҳаракатҳояш чобуктар, зарбаҳояш нишонрастаранд. Вай аз занҳо аввалин ҳимоятгари Эрон аст. Ҳатто дар осори Шекспир аз симои ў латифтар нест. Дездемона ва ҳатто Чулетта дар зебоию нафосат аз ў поёнтаранд”¹⁶⁵

Моҳофарид - номи канизаки Эраҷ:

Яке хубчеҳра парастанда дид,

Куҷо номи ў буд Моҳофарид.

1. Фарҳанги мухтасари “Шоҳнома”:

“**Моҳофарид** номи канизак ва маҳбубаи Эраҷ.

Номи духтари Тӯр. Номи духтари деҳқоне Номи яке аз занҳои Баҳроми Гӯр

2. “Бурҳони Қотей”-и Муҳаммадхусайни Бурҳон: “**Моҳофарид** (ماه آفريد) - номи канизаки Эраҷ буд ва баъд аз кушта шудани Эраҷ маълум гардид, ки ҳомила буда. Баъд аз он духтаре овард, Тур ном карданд ва Манучеҳр аз он духтар ба ҳам расид”

Судоба - Духтари шоҳи Ҳомоварон (Яман), зани Ковус ва модарандари Сиёвуш.

Чу Судоба рӯи Сиёвуш бидид, Пурандеша гашту дилаш бардамид ¹⁶⁶(Ошиқ шудани Судоба бар Сиёвуш)

Таҳлили Ҷ.Алимӣ: “**Судоба** [аз suta «суд», «фоида» ва пасвандҳои мансубии -āv + -anhu] «судовар», «дорои суд», номи зани Кайковус дар «Шоҳнома».”¹⁶⁷

1. Фарҳанги мухтасари “Шоҳнома”: “**Судоба** номи зани подшоҳ Кайковус”¹⁶⁸

¹⁶⁵<https://tg.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D1%83%D1%80%D0%B4%D0%BE%D1%84%D0%B0%D1%80%D0%B8%D0%B4>

¹⁶⁶ Шоҳнома — Фирдавсӣ А. Шоҳнома. — Ҷ. 2. — Душанбе: «Адиб», 2010. — С. 355

¹⁶⁷ Алимӣ Ҷ. Ономастика (назария ва амалия). — Душанбе, 2017, сах. 196.

¹⁶⁸ Фарҳанги мухтасари «Шоҳнома» — Фарҳанги мухтасари «Шоҳнома». — Душанбе: «Адиб», 1992. — Саҳ. 342.

2. Wikipedia: “Судоба (форсӣ: سودابه) - яке аз шахсиятҳои «Шоҳнома», духтари шоҳи Ҳомоварон (Яман). Шоҳи Эрон Кайковус ўро ба муқобилати падараш нигоҳ накарда, ба занӣ гирифт. Судоба ба писари Ковус - Сиёвуш ишқ баста, бо макру ҳила ўро ба худ моил кардани шуд. Сиёвуши покнат ин ишқи ноҷоизро рад намуд ва бар асарикинаҳои Судоба ба ранҷу азоб дучор омад ва оқибат дар Турон ба ҳалокат расид. Пас аз расидани хабари марги Сиёвуш Рустам Судобаро кушт. Фирдавсӣ дар оғози дoston ниобат ба Судоба назари нек дорад. Ба зами ин дар тасвири шотар Судобазани зебою нақӯст. Вале пас аз таашуқи ӯ бо Сиёвуш ва ҳиёнат ба шавҳар назари Фирдавсӣ тағйир ёфта, Судоба ҳамчун макқораи бадқирдор тасвир мешавад.”¹⁶⁹

Хулоса

Пажӯҳиши антропонимҳои занона дар «Шоҳнома»-и Фирдавсии Тӯсӣ нишон медиҳад, ки номи бонувон дар ин шоҳкори адабӣ танҳо як унсури оддии номгузорӣ ё васоити зебоии асар набуда, балки бори амиқи таърихию фарҳангиро бар дӯш дорад. Дар ин асар номҳои занона ба таври тасодуфӣ интиҳоб нагардидаанд, балки ҳар яке аз онҳо ифодакунандаи ҳаҷми ботинӣ, зебоии зоҳирӣ, наҷод ва рисолати таърихӣ соҳиби худ мебошанд. Фирдавсии бузург бо интиҳоби номҳои чун Таҳмина, Гурдофарид, Рӯдоба, Судоба, Синдухт ва Манижа тавонистааст, ки ҳислатҳои персонажҳояшро аз қабилӣ хирад, порсӣ, далерӣ ва вафодорӣ ҳанӯз дар пардаи номи онҳо ба хонанда шиносӣ намояд. Таҳлили номҳо устувор месозад, ки зан аз нигоҳи Фирдавсӣ ва дар тамаддуни бостонӣ аҷдодӣ мо аз ҷойгоҳи баланди сиёсӣ ҷаҳимӣ бархӯрдор будааст. Бонувони «Шоҳнома» на фақат модари паҳлавонон ё ҳифзкунандаи насли шоҳон, балки дар лаҳзаҳои ҳассоси таърихӣ ҳамчун сиёсатмадорони дурандешу мушовирони хирадманд дар таъйини сарнавишти мамлакат нақши ҳалкунанда бозидаанд. Маркази аслии образи бонувонро унсури далерӣ шуҷоатмандӣ ташкил медиҳад, ки дар лаҳзаҳои буҳронӣ рӯзгор аз мардон дида бештар ба ақлу тадбир таъ кардани онҳоро нишон медиҳад. Дар маҷмӯъ, номҳои бонувон дар «Шоҳнома» устуворӣ ҷойгоҳи зан, арзиши ҳосаи ӯ дар ҷамъият буда, ҳулосаҳои ин пажӯҳиш барои омӯзиши баъдинаи таърихи забон, ҷомеашиносии бостон ва устурашиносии миллии мо заминаи муҳими илмӣ мегузорад.

ФЕҲРАСТИ АДАБИЁТ

1. Алимӣ Ҷ. Ономастика (назария ва амалия). - Душанбе, 2017.

¹⁶⁹ <https://tg.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%83%D0%B4%D0%BE%D0%B1%D0%B0>

2.Қосимова М.Н. Таърихи забони адабии тоҷик (асрҳои IX–X): қисми 1: китоби дарсӣ барои донишҷӯёни мактабҳои олий. -Душанбе.

3.Фирдавсӣ А. Шоҳнома. - Ҷ. 1. - Душанбе: «Адиб», 2010.

4.Фирдавсӣ А. Шоҳнома. - Ҷ. 2. - Душанбе: «Адиб», 2010.

5.Фарҳанги мухтасари «Шоҳнома». - Душанбе: «Адиб», 1992.

6. Суханшиносӣ: маҷаллаи илмӣ Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон. - Душанбе, 2023. - №1,

7. The Oxford Handbook of Names and Naming / ed. by C. Hough. - Oxford: Oxford University Press, 2016.

СОМОНАҲОИ ИНТЕРНЕТӢ

1.<https://tg.wikipedia.org>

2. <https://ziyonet.uz/ru>

3.<https://khirad.tj>

4.<https://donishju.net>